

Πιάνο-πιάνο η νέα Λυρική έρχεται

Της ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΜΠΑΡΚΑ

Αρχίστε να μετράτε ανάποδα. Σε 15 μέρες ο Ρέντσο Πιάνο θα αποκαλύψει ο ίδιος στην Αθήνα την αρχιτεκτονική προμελέτη της νέας Εθνικής Λυρικής Σκηνής, της νέας Εθνικής Βιβλιοθήκης και του πάρκου που θα περιβάλλει το Κέντρο Πολιτισμού του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος» στο Δέλτα Φαλήρου.

Στις 24 Ιανουαρίου ο διάσημος Ιταλός αρχιτέκτονας θα παρουσιάσει με τους συνεργάτες του τα σχέδιά του τόσο στους δημοσιογράφους (13.30 στο Ζάππειο) όσο και στο κοινό με μια διάλεξη του (5 μ.μ.) στο Μέγαρο Μουσικής (είσοδος ελεύθερη με δελτία προτεραιότητας, η διανομή των οποίων θα ξεκινήσει μία ώρα νωρίτερα).

Ήδη τον περασμένο Ιούλιο ο Ρέντσο Πιάνο έδωσε μια πρώτη γεύση όταν επισκέφθηκε το πρωθυπουργικό γραφείο και παρουσίασε πρώτα στον Κ. Καραμανλή τη μακέτα του πολιτιστικού και εκπαιδευτικού πάρκου, που ανέλαβε να σχεδιάσει στην έκταση των 150 στρεμμάτων με την αποκλειστική χορηγία των 300 εκατομμυρίων ευρώ του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος».

Σκοπεύει να «εκμεταλλευτεί» το άπλετο φυσικό φως της χώρας μας ενώ, σύμφωνα με το αρχικό του σχέδιο, θα υπάρχει έντονη η παρουσία και του νερού. «Θα είναι ένα από τα ωραιότερα πάρκα της Ευρώπης, θα μοιάζει με τον Κήπο του Λουξεμβούργου στο Παρίσι», εξήγησε ο αρχιτέκτονας εξερχόμενος τότε από το μέγαρο Μαξίμου. Η έκταση, άλλωστε, του πάρκου είναι περίπου ίση με τον Εθνικό Κήπο στο κέντρο της Αθήνας.

«Περιβαλλοντικό θαύμα» ονομάστηκε το νέο κτήριο της Ακαδημίας Επιστημών στην Καλιφόρνια, έργο του Ρέντσο Πιάνο. Η οροφή του (πάνω δεξιά), φτεμμένη με τη κλωρίδα της περιοχής... αναπτύσσεται μαζί με το πάρκο γύρω της. Ο 71χρονος αρχιτέκτονας έξω από το κτήριο, στα εγκαίνιά του τον περασμένο Σεπτέμβριο

Στις 24 Ιανουαρίου ο διάσημος Ιταλός αρχιτέκτονας Ρέντσο Πιάνο θ' αποκαλύψει στην Αθήνα τα σχέδιά του. Σε στενό δημοσιογραφικό κύκλο, αλλά και με μια διάλεξη στο Μέγαρο

Το εκπληκτικό σώμα του έργου του 71χρονου αρχιτέκτονα αποδεικνύει τον σεβασμό που τρέφει στο περιβάλλον και στην κουλτούρα του εκάστοτε τόπου, συνδυάζοντας την υψηλή αισθητική και τη λειτουργικότητα. «Σκέφτεται τοπικά και χιτίζει παγκόσμια», έχουν πει γι' αυτόν. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι η δουλειά του έχει φανατικούς θαυμαστές σε όλο τον κόσμο.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο «άνοιξε» για το κοινό στην Καλιφόρνια το νέο κτήριο της Ακαδημίας Επιστημών, ίσως ένα από τα πιο... πράσινα κτήρια στον κόσμο. Οι κριτικοί δεν ήταν καθόλου φειδωλοί. «Περιβαλλοντικό θαύμα», «δεύτερη φύ-

ση» ήταν μερικοί μόνο από τους χαρακτηρισμούς τους. Γιατί ο Πιάνο επέλεξε το κτήριο, που στεγάζει κροκόδειλους, πιγκουίνους και εκατομμύρια ακόμη είδη της πανίδας, να είναι αόρατο. Είναι δυνατόν; Ναι. Δημιουργώντας μία πολύ λεπτή οροφή επιτρέπει στο κτήριο όχι μόνο να «συνομιλεί» με τη φύση του πάρκου που το αγκαλιάζει, αλλά να γίνεται ένα μ' αυτήν. Ο επισκέπτης απ' όποια γωνία κι αν σταθεί έξω από το κτήριο μπορεί να δει μέσα από αυτό την άλλη πλευρά του πάρκου. Κι όταν βρίσκεται μέσα είναι σαν να στέκεται κάτω από τη σκιά ενός δέντρου το καλοκαίρι... Στην οροφή ο Πιάνο με τον βοτανολόγο Φρανκ

Αλμέντα φύτεψαν καλιφορνέζικα φυτά, οπότε το κτήριο αναπτύσσεται και μεγαλώνει... Κι επειδή η Καλιφόρνια παρουσιάζει μεγάλη σεισμική δράση, το κτήριο αν ταρακουνηθεί από τα Ρίχτερ θα ανοίξει σαν καρυδότσουφλο αφήνοντας ανέπαφα τα ζωντανά του πλανητάριου.

Πρόσφατα, παρέδωσε και τα νέα γραφεία της εφημερίδας «New York Times». Γεννημένος στη Γένοβα το 1937, σε μια οικογένεια κατασκευαστών, ο Πιάνο έγινε διάσημος τη δεκαετία του '70 όταν μαζί με τον Ρίτσαρντ Ρόττερς σχεδίασαν το περίφημο Κέντρο Πομπιντού στο Παρίσι. Μεταξύ πολλών άλλων έχει υπογράψει την α-

ναγέννηση του παλιού λιμανιού της Γένοβας, την πλατεία Πότονταμ στο Βερολίνο, τον σταθμό στο διεθνές Αεροδρόμιο Κανσάι στην Οσάκα, το Κέντρο Πολ Κλε στη Βέρνη, την αναδιάρθρωση και επέκταση της βιβλιοθήκης Μοργκαν στη Νέα Υόρκη -την οποία είχε χρηματοδοτήσει και πάλι το Ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος»- το Parco della Musica Auditorium στη Ρώμη. Ανάμεσα στις διακρίσεις που έχει λάβει είναι το Αρχιτεκτονικό Βραβείο Pritzker (1998), το Χρυσό Μετάλλιο της Διεθνούς Ένωσης Αρχιτεκτόνων (2002) και το Χρυσό Μετάλλιο του Αμερικανικού Ινστιτούτου Αρχιτεκτόνων (2008). ✽